

Det kan godt ske, at det er et ønske om at bringe regeringen i mindretal, der driver nogle af kræfterne bag beslutningsforslaget. Det er sagt her fra talerstolen, og det har jeg forstået, men det må ikke forhindre, at vi tilrettelægger en politik, som også tager udgangspunkt i, hvad der er realistisk at komme til at arbejde for i EU-sammenhæng.

Vi har altså en ordning, som gælder frem til udgangen af 2001, som kun kan ændres med enstemmighed. Det betyder, at hvis man binder regeringen til en bestemt meget konsekvent politik, som man ved der ikke kan skabes flertal for, vil vi heller ikke kunne få de forbedringer, der var mulighed for at få undervejs. Jeg beder dem, som ikke udelukkende er drevet af ønsket om at tilføje regeringen et nederlag, men også ønsker reelt at få forbedringer og ændringer i bananordningen, om, at de overvejer det og ikke kun lader lysten til et nederlag for regeringen være hovedelementet. Det er hverken forbrugernes eller nogen andres ærinde, man så går.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal også, ligesom landbrugsministeren lige har gjort, bare understrege, at jeg ikke mener, at jeg har talt om den eksisterende ordning som en god ordning.

Jeg har ligesom landbrugsministeren forsøgt at understrege, hvorfor vi har den ordning, vi har, og så har jeg faktisk i min ordførertale understreget, at der var en række uheldige elementer i den, bl.a. med handel af licenser, og at man derfor løbende burde diskutere den politik, og det er faktisk også det, den nuværende regering har gjort. Det er det, jeg har understreget.

Det, som jeg bare har anket over, er, at forslagsstillerne tilsyneladende ikke gør sig konsekvenserne af deres forslag klart. Det er det, som har været min pointe.

Så vil jeg gerne bare sådan til Venstres ordførers oplysning gøre Venstres ordfører opmærksom på, at da Europaudvalget den 5. februar 1993 gav regeringen mandat i dette spørgsmål, var Venstre en del af regeringens mandat.

Så er der mere konsekvens i hr. Kent Kirks og De Konservatives holdning, for den har været klar hele vejen igennem – det har ingen af os været i tvivl om – mens Venstres altså har svinget. Men det kan være, at det er, fordi vi plejer at vide, hvor vi har Venstre, som man siger.

Og så vil jeg spørge Venstres ordfører, om Venstres ordfører har tænkt over, hvad der vil

ske, hvis EU's landbrugskommissær finder på at kæde banansagen sammen med prispakken. Det er jo sådan, at der dér foreligger ændringer, og vi ved jo alle sammen, at disse ændringer er meget vanskelige at gennemføre. Så der kan blive lagt op til en rigtig EU-rævekage her.

Men er konsekvensen af det her forslag, at den danske regering i så fald skal stemme imod prispakken, og har man gjort sig konsekvenserne for dansk landbrug klart? Det synes jeg det kunne være ganske interessant at høre Venstres ordførers holdning til.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Efter at hr. Bertel Haarder i korrekt afdæmpede vendinger bad ministeren gå på talerstolen og forholde sig til den kendsgerning, at der altså i denne sag er tale om et flertal i Folketinget, der giver ministeren et opdrag, og jeg så, at ministeren havde markeret, var min forventning faktisk, at ministeren ville gå på talerstolen og sige: Fair nok, der er 90 mandater i Folketinget, der giver mig et opdrag, nemlig på ministerrådsmøderne at gøre alt, hvad jeg kan, for at få disse udelige kvoter ophævet.

Men hvad gør ministeren? Ministeren går herop og siger: Jamen det kan jo kun ændres ved enstemmighed, osv. osv.!

Det kræver nu engang, at der er ét land, der starter med at sætte det på dagsordenen, det kræver, at der er ét land, der tør tage det første skridt, og al den stund det var en socialdemokratisk ledet regering, der havde ansvaret for, at den misere overhovedet opstod, og Danmark jo var formandsland og man tænkte: Uha, vi kan ikke være det bekendt, og hvad vil de andre ikke tænke osv.? – og hvad der ellers dengang blev brugt af usaglige argumenter for at indføre en elendig kvoteordning, har Danmark og den danske landbrugsminister en forpligtelse til at være de første, der tager et skridt for at få det her ophævet.

Derfor må mit spørgsmål til landbrugsministeren og regeringen være: Skal vi se tavlen heroppe lyse med 90 stemmer for det her forslag, før det går op for ministeren, at der altså er et flertal for det i Folketinget, og at man ikke med sniksnak og citater fra mellemamerikanske politikere osv. kan få overbevist flertallet om, at vi skal fravige forslaget? Vi har fremsat det, fordi vi er enige om, at sådan skal det være.